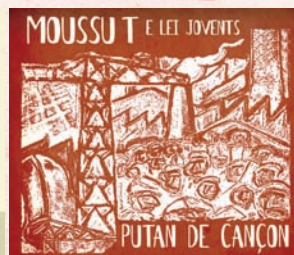

MOUSSU T E LEI JOVENTS

Recull de premsa

MENTRE ESPEREM NOVETATS DE MASSILIA SOUND SYSTEM, LA LLUM QUE GUIA DES DE FA DUES DÈCADES LA REVITALITZACIÓ DE LA MÚSICA D'ARREL OCCITANA, DOS DELS SEUS COMPONENTS MANTENEN BEN VIU UN PROJECTE QUE VA COMENÇAR COM UN ENTRETENIMENT I QUE AQUESTA TARDOR ARRIBA A LA SEVA QUARTA REFERÈNCIA DISCOGRÀFICA. L'HAN BATEJADA AMB EL NOM *PUTAN DE CANÇON* (MANIVETTE RECORDS, 2010) I ACTUARAN A LA FIRA MEDITERRÀNIA 2010.
TEXT: JORDI URPI / FOTO: JULES DROMIGNY

Moussu T e lei Jovents

Paraules gruixudes

Podríem dir, sense ànim d'ofendre, que la proposta de Moussu T e lei Jovents no s'ha mogut gaire d'allà on era. El grup marsellès es manté fidel a la màxima amb què es va identificar des de l'inici –ser portadors del missatge d'una Provença marítima i portuària, cosmopolita i orgullosa de la seva història–, i que es tradueix en una bullabessa de blues provençal que combina cançó occitana i evidents referents afroamericans. La veu sornegera de Tatou i les cordes inquietes de Blu són la referència sonora constant d'unes cançons que amaguen, dins la seva senzillesa, interessants exercicis creatius suportats per les percussions de Fred Zerbino. Sense perdre ni la seva originalitat ni el seu encant, les noves composicions del disc *Putan de cançon* ofereixen uns valors afegits que cal descobrir a poc a poc.

SONS: *Putan de cançon* és ja el vostre quart treball. Quina perspectiva teniu de la feina feta durant aquest període?

TATOU: Al principi no teníem gens clar si el projecte es podria consolidar amb el pas del temps o si només seria una experiència puntual que no aniria més enllà d'aquell primer *Mademoiselle Marseille* (Manivette Records, 2005). La bona recepció que vam obtenir des del primer moment i el plaer que aconseguim quan interpretem les cançons dalt de l'escenari l'han transformat en una aventura molt intensa, un veritable grup amb una forta identitat. A més, a mesura que hem anat publicant discos, hem aconseguit construir un repertori coherent. D'altra banda, allunyar-nos una mica de l'estètica de Massilia Sound System, encara que en conservem el caràcter popular i compromès, ens ha permès també trobar el nostre espai propi.

En quin punt us trobeu com a grup? Estem contents de comprovar que, al mateix temps, la nostra música surt de viatge pel món i el nostre paper de cronistes locals es confirma. En tots dos casos, el plaer de fer música és sempre present. D'altra banda, hem consolidat la formació

de trio pels concerts que inclouen Blu com a responsable dels instruments de corda, Fred Zerbino a la bateria i jo a la veu i les programacions, amb l'afegit a l'estudi de Jamilson da Silva i Déli K a les percussions, de Stef Souba i Silvio al baix elèctric, i de les 'filho de la ribo' a les segones veus.

A les vostres cançons sempre es pot reconèixer una agradable combinació d'humor i malenconia. És la conseqüència lògica de la vida quotidiana? És cert. Ens considerem uns il·lustradors sonors. Les nostres històries neixen del que ens passa cada dia, tot i que la música que les acompanya, de ben segur, pot canviar sovint el caràcter de les escenes. Però encara que els temes siguin tràgics, la nostra intenció és sempre incidir en un missatge d'esperança i de coratge davant l'adversitat.

"ALLUNYAR-SE DE L'ESTÈTICA DE MASSILIA ENS HA FET TROBAR UN ESPAI PROPI"

El tema "Alba 7" té alguna relació amb la ciutat castellana d'Albacete? Aquesta cançó és totalment onírica. Al principi només partíem d'una rima molt simple: 'Renault Siete / Albacete!'. Aleshores vam caure que Albacete va ser la ciutat on es va instal·lar l'Estat Major de les Brigades Internacionals. Un dels caps i emblema dels brigadistes es deia André Marty (originari de Perpinyà), igual que el popular cantant occità Claude Marti... I així vam seguir amb la lletra. En resum, "Alba 7" és un catàleg caòtic del que m'inspira la història contemporània d'Espanya. És també una cura contra el meu propi romanticisme polític.

No m'agradaria fer de traductor taïdor, però quina és la traslació exacta de *Putan de cançon*? La que t'imagines: puta cançó, *putain de chanson*, *fucking song*... Tria tu mateix l'idioma!

MOUSSU T E LEI JOVENTS

SONS
DE LA MEDITERRÀNIA

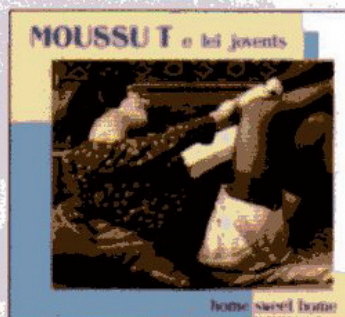
discos

MOUSSU T E LEI JOVENTS

Home Sweet Home

(Manivette Records /
Harmonia Mundi)

★★★★

Tot indica que el *divertimento* amb què Tatou i Blu van ocupar aquella temporada de descans que Massilia Sound System va necessitar, ara fa uns cinc anys, ha pres vida pròpia. Després de *Mademoiselle Marseille* i *Forever polida* (Manivette Records, 2005 i 2006, respectivament) i el recopilatori *Inventé à la ciutat* (Manivette Records, 2007), arriba des de Marsella una nova col·lecció de composicions que, d'entrada, no presenten gaires canvis respecte als treballs anteriors. El percussionista brasiler Jamilson segueix amb les seves cadències amables, mentre el banjo de Blu —també fa sonar guitarra i viola— hi afegeix un color tan especial com el blau que identifica la capital provençal, i la veu de Tatou, en francès o en occità, manté el caràcter irònic i portuari, reforçat per unes lletres que cal escoltar amb atenció. L'equilibri entre les peces més reposades i les més divertides resumeix les dues cares —una de festa, l'altra reflexiva— d'un projecte que sempre gira al voltant de l'encontre entre la tradició occitana i certes músiques afroamericanes —molt més el blues que el reggae aquest cop— i de l'evocació d'una Marsella cosmopolita de fa un segle. Per acabar, serveixi aquest comentari com a homenatge a Lux B, cantant de Massilia Sound System mort l'estiu passat després d'una llarga malaltia. JORDI URPI

Asseguts als molls de Marsella

Els combatius Moussu T et lei Jovents, la gran banda del moment a la capital de la bullabessa, van presentar al Tradicionàrius la seva música popular i portuària

JORDI MARTÍ / Barcelona

● Els suburbis de Marsella no tenen tant de *glamour* com els passejos de Montecarlo, Niça i Canes. A falta de casinos, grans premis de Fòrmula 1 i festes de la faràndula, els barris d'immigrats de la ciutat portuària són un escenari més apropiat per a les aventures de Fabio Montale, el protagonista (mig policia, mig delinqüent) de la inoblidable trilogia de novel·la negra que l'escriptor Jean-Claude Izzo va dedicar a la capital de la bullabessa. Entre la música que escolta Montale hi ha Massilia Sound System, la formació que encarna l'esperit de la ciutat més popular i combativa. Amb els anys, de Massilia n'han anat sorgint projectes paral·lels com ara Moussu T et lei Jovents, un trio que recull tot aquest ambient, entre local i cosmopolita, i que sedueix per la facilitat amb què mescla cançó provençal, opereta d'entreguerres, aires negres del Carib i el blues rural més cru. En espera que Massilia Sound System desperti de l'estat d'hivernació, Moussu T et lei Jovents és la gran banda marsellesa del moment.

Compartint cartell amb els catalans Xerramequ Tiquis Miquis, el grup de Tatu (cantant), Blu (guitarra i banjo) i Fred Zerbinò (bateria) va presentar dimarts a la sala Bikini de Barcelona, en el marc del Tradicionàrius, el seu segon disc. L'àlbum es diu *Forever polida* (un xoc buscat entre l'anglès i l'occità) i refina encara més la fórmula plantejada en el seu primer disc, *Ma-*

Moussu T et lei Jovents, abans-d'ahir a la nit a la sala Bikini de Barcelona. / LLUÍS CRUSET.

demoiselle Marseille, publicat el 2005.

El grup va obrir foc amb *Boulevard Bertolucci*, un tema que recull l'ambient d'aquest carrer de La Ciotat (el municipi enganxat a Marsella on viuen aquests músics) i va seguir amb perles com ara *Les plaisirs de la pêche*, una composició plena de peix fresc i belles sirenes, escrita per Vincent Scotto als anys trenta. Si fa no fa la mateixa època en què el jamaicà

Claude McKay va escriure *Banjo*, una novel·la amb les trifulgues d'un negre bohemí pels tuguris dels molls marsellesos. El llibre va ser l'espurna que va disparar la imaginació dels Moussu T per concebre aquesta música.

A Bikini hi va haver més gent que en la darrera visita del trio a la ciutat, fa cosa d'un any a L'Auditori, però entre els dos concerts no hi va haver canvis substancials. Com a novetats,

els marsellesos es van treure del barret una versió sorneguera d'*Obladi oblada* i van aclarir amb bones paraules que no pensen votar Sarkozy. I per no exaltar els ànims dels usuaris de Renfe que hi pogués haver entre el públic, se'n van anar sense tocar *La madòna dau T.E.R.*, en què el cantant deixa volar el pensament mentre contempla una passatgera al ritme parsimoniós d'un comboi de rodalies.

The logo for iCat fm, featuring the text "iCat fm" in a white, lowercase, sans-serif font centered within a solid red square.

MOUSSU T TORNA A CASA per ALBERT PUIG

El grup de Marsella Moussu T e lei jovents torna amb el seu tercer disc.

Us poso en matèria per si no heu sentit a parlar mai dels Moussu T e lei jovents. D'entrada la traducció al català d'aquest nom vindria a ser "el senyor T i els joves", fins aquí fàcil. Ara la ubicació geogràfica, Moussu T e lei jovents són de la ciutat francesa de Marsella i pel que fa a la seva història musical, el grup el crea el senyor T, és a dir, Tatou, el fundador dels Massilia Sound System.

Conscients que captivar l'oient amb una fitxa tècnica no és la millor opció, passo a parlar-vos de la música que fan els Moussu T e lei jovents. La seva principal font d'inspiració és l'aiguabarreig cultural que regna a Marsella, amb músiques que entren pel port arribades del Carib, del Brasil i de les Antilles, així com la tradició de la Provença francesa o les famoses operetes marseleses.

En el nou disc de Moussu T e lei jovents s'aprecien algunes diferències respecte dels dos treballs anteriors, i tot apunta que el que va començar com un projecte paral·lel a Massilia Sound System comença a prendre protagonisme. Serveixi també aquest disc com a sentit homenatge per a Lux B, cantant dels Massilia mort al juliol passat. El nou disc de Moussu T e lei jovents s'anomena "Home Sweet Home".

AVUI+

28.04.2006

Crítica* cançó

J.M. Hernández Ripoll

De port a port

Tatou, fundador de la Massilia Sound System, ha canviat de registre i format per liderar aquest trio inclassificable i mestís. Moussu T e lei Jovents és una proposta inspirada en la Marsella dels anys 30, però vigoritzada amb una sèrie de ritmes pregravats que aporten gruix als temes. Veu, banjo o guitarra i bateria és l'escàs arsenal instrumental amb què es presenten en directe. Una fórmula senzilla que no els impedeix mostrar tota una col·lecció de ritmes que s'inspiren igual en les operetes de Vincent Scotto i en els sons més càlids de les Antilles.

Per trobar un comú denominador en el repertori de Moussu T e lei Jovents, diríem que les seves són cançons portuàries. Posar com a teló de fons el dibuix d'unes grues és una pista determinant. I del port de Marsella van arribar al de Barcelona per presentar un primer disc, *Mademoiselle Marseille*, dins la nova programació de música popu-

lar de l'Auditori. Reguen les cançons amb tocs d'humor, les tallen quan volen i les presenten amb un discurs en occità que costa d'entendre, però el resultat és assimilable per a tota mena d'orelles marineres.

Amb peces com *A la Ciutat*, *Le Plaisir de la Pêche*, *Bolega Banjò* i *Frit Confit*, aquesta última original dels Massilia, els Moussu T e lei Jovents demostren tenir un *savoir faire* escènic de consideració. No només per la fusió de ritmes o per la senzillesa amb què interpreten els temes, sinó per la manera com els músics compacten el so. I qui talla el bacallà, o el pesca, és en Tatou. Ell marca el pas, la velocitat de creuer i el rumb d'aquesta banda que sembla haver trobat la quadratura del cercle. Música fresca, ballable en la majoria dels casos, per traslladar l'oient de port a port.

*
Moussu T e lei Jovents,
L'AUDITORI, 20 D'ABRIL.

SONS

NOVEMBRE - DESEMBRE 2007

La veu d'una ciutat difosa

DESPRÉS DEL BRILLANT *OCCITANISTA* (ADAM, 2002), AQUEST GRUP D'ENGINYERS FOLKLÒRICS VA DECIDIR AGAFAR-SE UN DESCANS PER RECUPERAR LES ENERGIES APORTADES DURANT DUES DÉCADES DE VIDA, PER REPENSAR EL FUTUR D'UN PROJECTE MUSICOVITAL I, COM A CULS INQUIETS, PER POSAR EN MARXA ALGUNS PROJECTES PARAL·LELS, COM **MOUSSU T E LEI JOVENTS**, **ÒAI STAR** O **SOLEIL FX**. HAN PASSAT CINQ ANYS D'ENÇÀ D'AQUELLA PAUSA, I LA TARDOR S'OBRE AMB *ÒAI E LIBERTAT* (ADAM / HARMONIA MUNDI, 2007), EL RETORN DELS MESTRES DE LA CANÇÓ MARSELLERA. UN DELS VOCALISTES DE LA FORMACIÓ, TATOU, EXPLICA ELS SECRETS D'AQUEST DISC, PUNYENT I VIBRANT COM SEMPRE.

TEXT: JORDI URPI FOTOS: ARXIU SONS

System

SONS: Amb quina perspectiva heu retornat a Massilia?

TATOU: Els nostres discos sempre reflecteixen el moment que vivim. I el cert és que ara mateix ens encarem a una situació política i social una mica feixuga. La ciutat sempre és present a les vostres lletres, com a "Rendez-vous à Marseille". Per sobre de qualsevol altra cosa, nosaltres parlem de la nostra ciutat, de la desagradable manera amb què l'Estat francès i els seus empresaris còmplices la volen fer desaparèixer. I no parlo només de la nostra cultura i la nostra llengua, sinó també del paisatge urbà, dels llocs de convivència... Pensem realment que hem arribat a un punt sense retorn on la idea mateixa i única de Marsella ha estat destruïda.

I com afecta aquesta nova situació social a la vostra feina? Abans fèiem els discos des d'un espai físic central on tothom estava convidat a participar, on tothom venia regularment. Era una mena de taller musical obert i permanent. Com a conseqüència dels canvis a la política municipal, hem perdut aquest punt de trobada. Per tant hem hagut de treballar el disc pas a pas i per trossos, sense el caliu de la nostra comunitat.

Quin paper continuaran jugant les bases electròniques en la vostra creativitat folk? Un paper enorme, perquè formen part de la nostra educació musical: la música *dance*, el *sound system*, el reggae digital... Com a grup vam néixer amb les màquines i, per a nosaltres, no hi ha d'haver cap diferència entre programar l'ordinador i tocar un instrument. Mai hem pensat que la tradició sigui sinònim d'immobilisme.

"HEM ARRIBAT A UN PUNT SENSE RETORN ON LA IDEA DE MARSELLA HA ESTAT DESTRUÏDA"

cal agrair la feina del segell discogràfic Propaganda pel Fet! en l'aproximació entre Occitània i Catalunya.

Com veieu la vostra trajectòria després de dues dècades de música occitanista? Són vint-i-tres, ja! És tota una vida... tractant-se de **Massilia Sound System**, goso dir que més d'una i de dues. Penso que el més important per a nosaltres és que hem esdevingut músics, artesans i narradors com alguns dels artistes jamaicans o brasilers que hem tingut sempre com a model. I això ens satisfà molt.

Què representa per a **Massilia Sound System**

presentar disc a la Fira Mediterrània de Manresa?

Actuar a Catalunya és fer una visita als cosins. A més, hi ha una bona escena de reggae i potser és el moment de presentar al públic aquest moviment germà. En aquest sentit,